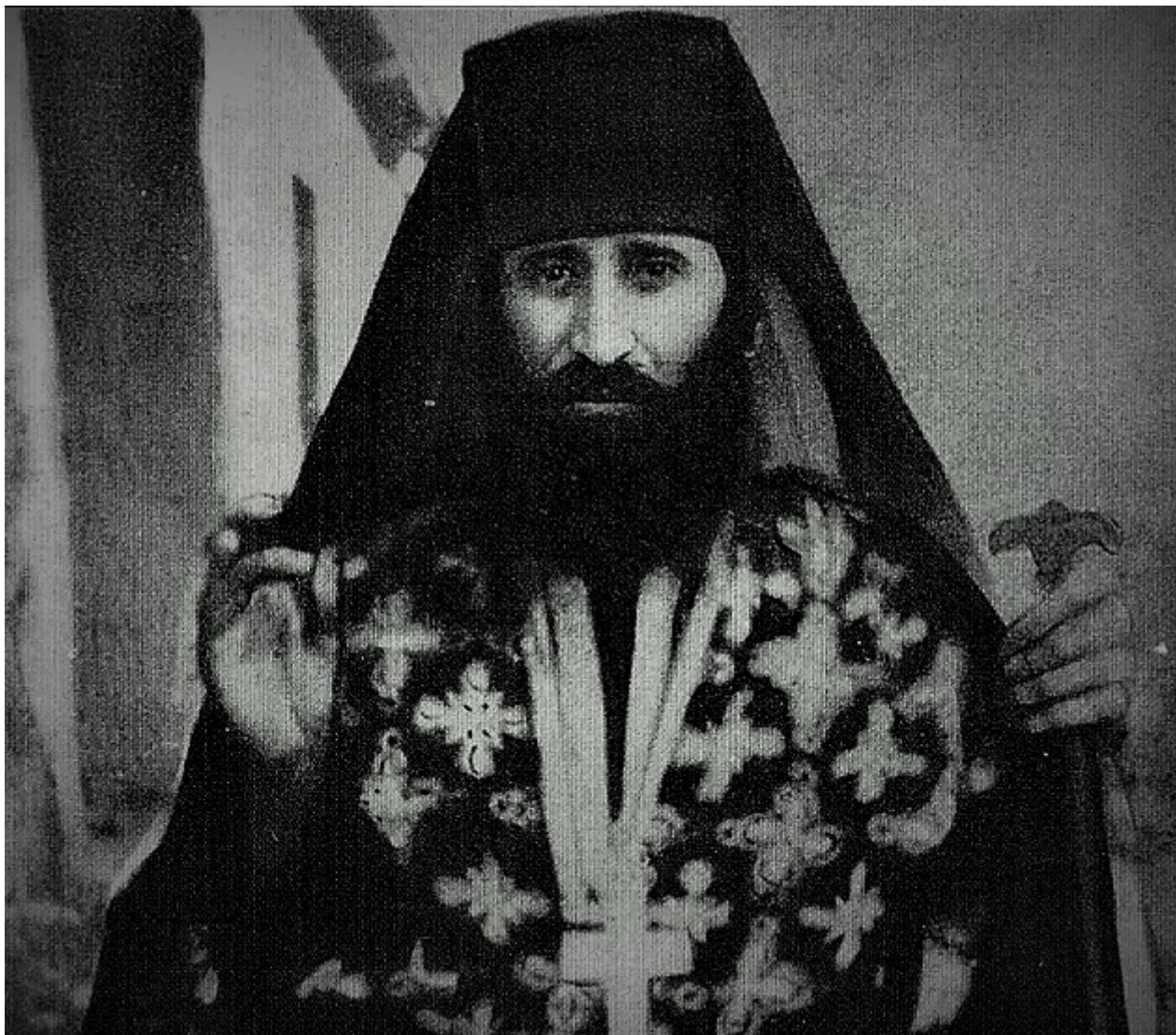
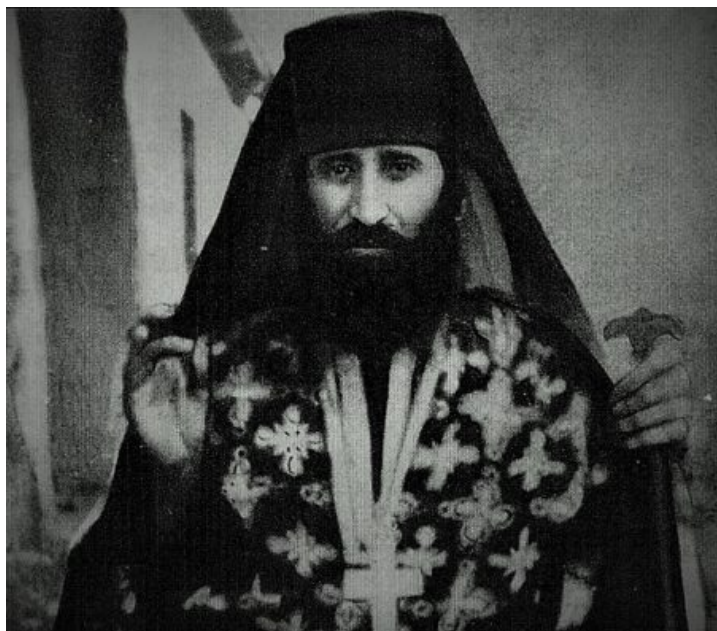

21 Φεβρουαρίου 2020

Η «κοινή» γυναίκα προσευχήθηκε, το παιδί έγινε καλά και αυτή μετανόησε!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Όσιος Γεώργιος της Δράμας ο Καρσλίδης (1901-1959).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Είναι η μεγάλη νύχτα των θαυμάτων, όπως στην Δράμα του 1939, που η οικογένεια Μίχα τραβά, για μian ακόμη φορά τον Γολγοθά της.

Τα παιδιά που γεννιόταν πέθαιναν πριν συμπληρώσουν τον έκτο μήνα της ζωής τους, εκτός από τον τελευταίο, τον Ανδρέα.

Και να που τώρα κι αυτός στην ηλικία των τριών περίπου ετών, αρρώστησε βαριά. Στη Δράμα δεν υπήρχε δυνατότητα για νοσοκομείο και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη κι έτσι ο μικρός Ανδρέας πέθαινε αβοήθητος.

Το βράδυ των Χριστουγέννων, που φαινόταν ότι θα ήταν και το τελευταίο του μικρού παιδιού, βγήκε έξω από το σπίτι ή κυρα-Αλεξάνδρα, η μητέρα του, κι άρχισε έξαλλη να χτυπάει τις πόρτες της γειτονιάς ζητώντας βοήθεια.

Στο τέλος η περίλυπη μάνα χτύπησε και την πόρτα ενός κακόφημου σπιτιού, που είχε για νοικοκυρά του μια γυναίκα της αμαρτίας.

Τότε βγήκε στην πόρτα γυναίκα της ανομίας και η κυρα-Αλεξάνδρα της φώναξε σπαρακτικά:

- Μαριώ μου, κάνε κι εσύ προσευχή, γιατί χάνω τον Ανδρέα μου, το παιδάκι μου!
- Μα, κυρα-Αλεξάνδρα εγώ είμαι αμαρτωλή τι προσευχή να σου κάνω;
- Κάνε σε παρακαλώ ό,τι μπορείς! Η Παναγία όλους μας ακούει! Κι έφυγε τρέχοντας.

Και “η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή” έπεσε στα γόνατα κι έκανε προσευχή... για τον μικρό Ανδρέα και ο Θεός την άκουσε!

Το ‘μάθε την άλλη μέρα η “κοινή” γυναίκα και συγκλονίστηκε!

Και σε δυο-τρεις μέρες ήρθε και εξομολογήθηκε στον Όσιο μας, Γεώργιο Καρσλίδη, τον τότε ταπεινό και περιφρονημένο, μα χαρισματούχο καλόγερο της Σίψας. Από τότε άλλαξε η ζωή της...

Από το βιβλίο ο "Όσιος Γεώργιος της Δράμας, Ο Άγιος των πτωχών και των πονεμένων", έκδοση της Ιεράς Μονής Αναλήψεως του Σωτήρος Ταξιάρχης (Σίψα).

<http://bit.ly/38SagCU>